

Alexandre Tharaud — Schubert, Debussy i Ravel

Palau Piano

Dijous, 6 d'octubre de 2022 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Alexandre Tharaud, piano

I

Franz Schubert (1797-1828)

Impromptus op. 90

Allegro molto moderato

Allegro

Andante

Allegretto

Claude Debussy (1862-1918)

Préludes. Selecció del primer llibre

Danseuses de Delphes. Lent et grave (Els ballarins de Delfos.
Lent i greu)

Le vent dans la plaine. Animé (El vent a la plana. Animat)

Des pas sur la neige. Triste et lent (Passos a la neu. Trist i lent)

La cathédrale engloutie. Profondément calme (La catedral
enfonsada. Profundament tranquil)

Ce qu'a vu le vent d'ouest. Animé et tumultueux (Qui va veure el
vent de l'oest. Animat i tumultuós)

II

Claude Debussy

Prélude à l'après-midi d'un faune (transcripció
d'Alexandre Tharaud)

Maurice Ravel (1875-1937)

Miroirs

Noctuelles. Très léger (Arnes. Molt lleuger)
Oiseaux tristes. Très lent (Ocells tristos. Molt lent)
Une barque sur l'océan. D'un rythme souple (Una barca a l'oceà.
Amb un ritme suau)
Alborada del gracioso. Bastante fuerte
La vallée des cloches. Très lent (La vall de les campanades. Molt
lent)

Durada aproximada del concert: primera part, 46 minuts | pausa
de 15 minuts | segona part, 39 minuts.

#clàssics

Poema

possessió

quina única pell,
quina única bellesa,
quin únic camí?
quin horitzó,
quin sostre,
quina mort?

amb el dit assenyalo,
ressequeixo, desbrosso:
indicis d'amor.
i a canvi ofereixo
fragilitat i tempesta,
terra erma, un pronom.

quin únic tu,
quina renúncia,
quina mort en companyia?

Eduard Escoffet

Comentari

Franz Schubert, en la seva curta vida, va deixar com a llegat un munt d'obres plenes de sentiments. La forma i l'estil del lied es veuen quasi sempre impregnant les seves composicions, una característica, però, que no es fa tan evident en els seus *Impromptus*, que s'alimenten d'una enorme riquesa d'idees purament musicals i que fan servir recursos harmònics del piano explotats minuciosament. Aquesta música tan pura unifica sinuosament els quatre *Impromptus op. 90*, més enllà de l'originalitat melòdica de cadascun. Són peces amb un cos únic independent que constitueixen, no obstant això, un conjunt equilibradament articulat, sempre amb el caràcter espontani d'inspiració improvisada que un *Impromptu* porta al seu ADN.

Dels genis musicals que França ha aportat a la història, Claude Debussy és fonamental per la transcendència de la seva obra. Després d'una etapa modulada pel gust wagnerià, amb l'estrena el 1894 del *Prélude à l'après-midi d'un faune* (avui se sentirà una transcripció de l'original simfònic del propi Alexandre Tharaud), el compositor es desprèn de la tradició i reformula el llenguatge atorgant la primacia a la bellesa del so. Inspirat en un poema de Mallarmé, el *Faune* va ser d'allò més trencador per les seves melodies amb aroma oriental, harmonies esquives i fluides, tonalitats poc definides i per la incorporació de sons i escales exòtiques.

Debussy va compondre dos llibres de *Preludis* (1909 i 1913, amb dotze cadascun) que van marcar el seu pensament pianístic; són peces en què tracta el teclat com si fos una paleta de pintor, tot impregnant-les de colors i de textures que fan somiar. Els anomenà *Preludis* en honor als de Chopin, però no segueixen cap ordre cromàtic i l'atmosfera varia enormement entre ells, des de la calma al virtuosisme, des del misteri a l'esclat.

Maurice Ravel admirà l'obra del seu compatriota i fins i tot va compondre una versió per a dos pianos del *Faune*. Malgrat que tots dos autors tenen molts punts de trobada, Ravel va prendre un camí diferent envers una cristal·lització de perfils nets en un equilibri de forma i fons; sobre això hi ha infinites dissertacions sobre les similituds i les diferències.

Durant la seva etapa de formació, Ravel va trobar frustrant l'experiència al Conservatori de París i al món acadèmic oficial. En qualsevol cas, el jove compositor ja havia començat a cridar l'atenció amb algunes obres, com el *Quartet de corda* i l'impressionista *Jeux d'eau* per a piano. En aquell context compon *Miroirs*, una suite de cinc peces que, segons el propi autor, va marcar un canvi força considerable en la seva evolució harmònica. Cadascuna d'aquestes *reflexions sonores* està dedicada a un dels amics de Ravel membres d'un cercle artístic que es feien dir Les Apaches. L'obra, de gran complexitat, va ser estrenada el 1906 pel pianista lleidatà Ricard Viñes i havia de sonar “com tret d'un quadern de dibuixos”. L'atrevida harmonia va irritar els seus contemporanis, però al mateix temps va marcar la trajectòria de les seves obres posteriors.

Manel Cereijo, musicòleg

Palau de la Música Catalana

Palau Piano

Alexandre Tharaud
Paul Lewis
Juan Pérez-Floristán
Yulianna Avdeeva
Grigory Sokolov
Javier Perianes
Seong-Jin Cho
Khatia Buniatishvili

Abonament Palau Piano (9 concerts) per 227 euros.
Abonaments a la carta fins al 15% de descompte.

Biografia

Alexandre Tharaud, piano

© Marco Borggreve

En una carrera que abasta cinc lustres, ha esdevingut una figura única al món de la música clàssica i un exponent clau del piano a França. En recital, és convidat habitual a les sales de més prestigi del món. Els seus compromisos més destacats properament inclouen una residència artística a Rouen, recitals al Wigmore Hall, Konzerthaus de Viena, Philharmonie de París, Concertgebouw d'Amsterdam i una llarga gira per Europa i l'Àsia.

És artista exclusiu d'Erato Records. Els seus enregistraments més recents inclouen *Schubert: Impromptus, D. 899; Moments musicaux, D. 780; Chanson d'amour* amb Sabine Devieille, i *Le poète du piano*. És protagonista de la pel·lícula dirigida per la cineasta suïssa Raphaëlle Aellig-Régnier: *Alexandre Tharaud, le temps dérobé*. També va aparèixer en el paper de pianista Alexandre a la cèlebre pel·lícula *Amour* (2012) de Michael Hanneke.

També et pot interessar...

Palau Piano

Dilluns, 21.11.2022 - 20 h

Sala de Concerts

Paul Lewis, piano

F. Schubert: *Sonata per a piano núm. 7, en Mi bemoll major, D. 568*

F. Schubert: *Sonata per a piano núm. 14, en La menor, D. 784*

F. Schubert: *Sonata per a piano núm. 17, en Re major, D. 850*

Preus: de 25 a 35 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia – Josep Colomer Maronas – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

